

ՏԱՍՆ ԵՒ ՉՈՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարեկանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնը ընդունում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆԻ ԼՐԱԿԻՐ

ԱՌԱՋԻԿԱՅ 1887 ԹԻՒՆ

Կը հրատարակվի Թիֆլիսում, նոյն դիւրով և նոյն պարագրամայով: Մեր կը ստանանք սեփական
ՀեճՈՒԳԻՐՆԵՐ:

«ՄՇԱԿԻ» տարեկան գինը 10 ռուբլ է, կես տարեկանը 6 ռուբլ:
Գրվել «ՄՇԱԿԻ» կարելի է ԽՐԱԿԱՆԱԿԱՆ (Բարձրագույն և Բարձրագույն փողոցների ան-
կիւնում, թաւաձիւղի տանը):

Կայսերութեան ուրիշ քաղաքներէն «ՄՇԱԿԻ» գրվելու համար պէտք է դիմել հետեւեալ հաս-
ցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du jour-
nal arménien «MSCHAK».

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱԿԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հայոց վիպական գրականութիւնը.—Ներքին ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Մի նկատողութիւն. Նամակ երեսնից.
Նամակ Բագուից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմական օրինաբանք. Արտաքին
լուրեր.—ԽԱՌՆ. ԼՈՒՐԵՐ.—ՀեճՈՒԳԻՐՆԵՐ.—ՊԱ-
ՏԱՍԱՆՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱ-
ՍԻՐԱԿԱՆ. Վիճանայի հրէանքը.

ՀԱՅՈՑ ՎԻՊԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հասարակութեան ժամանակակից կեան-
քը վէպի ձևով ներկայացնելը այլ և այլ
ազգութիւնները տարբեր կերպով են հաս-
կացել: Այդ է պատճառը որ ամեն մի ազ-
գութիւն ունի իր սեփական, ինքնուրոյն
դպրոց վիպական գրականութեան:
Ֆրանսիացիք, մինչև վերջին ժամանակ,
հետևում էին, շատ քիչ բացառութեամբ,
րոմանտիկան դպրոցին և կարելի է ասել
որ իսկապէս նրանք են ստեղծել վիպասա-
նութեան րոմանտիկական դպրոցը: Այդ
դպրոցը՝ կեանքը և տիպերը ներկայացնե-
լիս, չէ խորշում անբնական, արուեստա-
կան, շինծու գաղափարներ, անցքեր և տի-

պեր ստեղծելուց. նրա մէջ կեանքի իրա-
կանութեան խոր և խղճմտաւոր դիտողու-
թիւնը և ուսումնասիրութիւնը, հոգեբա-
նական նուրը քննութիւնը՝ երկրորդական
տեղին են բռնում, իսկ աւելի տիրապետում
է երեւակայականը: Մի պայծառ բացառու-
թիւն ֆրանսիական այդ րոմանտիկական
դպրոցի մէջ կազմում էին Բալզակի րոման-
տիկը, որոնք յայտնվում են իրանց բնաւ-
կանութեամբ, նուրը և սուր հոգեբանական
քննութեամբ: Այդ է պատճառը, որ այժ-
մեան ֆրանսիայի վիպագրութեան բնաւ-
կան գործերը Բալզակին են համարում ի-
րանց դպրոցի հիմնող, նախահայր:
Վիպասանութեան բնական ուղղու-
թիւնը ֆրանսիայում շատ նոր է, և այժմ,
եթէ կարելի է այսպէս ասել, նա սկսել է
արդէն միւս ծայրայեղութեանը հասնել:
Այնպիսի բնական գործերից յետոյ,
ինչպէս Ֆլորէր, Գոնիւր եղբայրներ, Զօլա
և Գոյէ, սկսել են երեւալ նորերը, որոնք
բնականութեան մէջ չափ ու սահման
անցնելով, ստեղծեցին վիպասանական այն
դպրոցը որ հիմնվում է միմյան կեանքի
արտակարգ պատահարների և քրեական
անցքերի վրա, մի դպրոց, որի հիմքը ոչ
թէ մարդու հոգեբանական ճիշդ և նուրը

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՎԻՃԱՆԱՅԻ ՀՐԵԱՆՔԸ

Վիճանայի հրէանքի թիւը կազմում է ընդհա-
նուր ընկալած մէկ հինգերորդ մասը, այսինքն
մօտ երկու հարիւր հազար:

Սրանք երեք տեսակ են՝ ունգարացի, գալի-
ցիացի և ընդամիացի հրէանք, որոնք իրանց բար-
բառով, տիպերով, ծէս և սովորութիւններով մի-
մեկից զանազանվում են: Իսկ սրանցից շատ
կայ ինքնիշխան մի տեսակ կազմող բուն աւստրի-
ական, այն է Վիճանայի հրէան, որոյ մեծագոյն
մասը խորայնական և քրիստոնէական խառնուրդի
սերունդ և երկու տարրից էլ մի յատկանիշ իւրա-
ցուցած լինելով, այս տեսակը կամ քնիկ տեղա-
ցին, կամ երկար ժամանակ Վիճանայում բնակու-
թիւն հաստատողը կարող է միմեանցից զանազա-
նել: Շարունակ քրիստոնէաների հետ սերտ յարա-
բերութիւններով կապված, ընկերական, առե-
տրական կապերով միացած, միանգամայն ընտա-
նական կենսակցութեան մէջ խառնված լինելով,
Վիճանայի հրէաները բարբառով, վարժով, բարձր
եթէ բարձրվին նման չեն վիճնացուց, գէթ շատ
են մօտեցած սրանց: Ինտելիգենցիայի դասին մէջ
այսպիսի բազմաթիւ են, և որպէս զի խորայնա-
կանութիւնը խոչնդոտ չէ լինի իրանց ասպարէ-
զի յառաջադիմութեան, պետական պատուաւոր
աստիճանների բարձրանալու համար գրկում են
քրիստոնէութիւնը:

Սրանք զատակարգի հրէայ քաղաքացիք էլ ի-

րանց զաւակները առանց խտրութեան ուղարկում
են քրիստոնէից վարժարաններ: Նրանք եր-
թեկեկով այս վարժարաններում, թէպէտ կրօն-
քով խորայնացի, բայց անխոր կարգում սովորում
են քրիստոնէական վարդապետութիւն, մանա-
ւանդ քրիստոնէայի վարժող լրթվում
են: Նրանք ամեն օրերում խորայնացի ծնողք,
երեխաների աղաչանքները չը կարողանալով
մերժել, ծնողեան ծառեր են ընծայում, դատկի
ստեղծումն էլ երեխաները ուրախացնելու համար
հակիթները կարմիր են ներկում, և այլ սրա նը-
ման քրիստոնէական սովորութիւններ մտցնում
են մոլիսիական օրինաց ապստամբ այս նոր քա-
ղաքակրթեալ երայցիները:

Մի հանգամանք ևս օգնում է հրէից տեղիս
քրիստոնէական դաստիարակութիւն յարել տալու
յօժարութեան, այն է կրօնի խստապահութիւնը:
Ի հարկէ անուս և մոլեռանդ գալիցիացի
մոլիսիական խիստ և զփուլարատոր օրէնքները
մեծ համբերութեամբ տանում է, բայց լուսաւո-
րեալ հրէան անտանելի է զանում այդ բարբա-
րոտական սովորութիւնները, որոնց զուգն գործի-
ցն է թլիստոսութիւնը, այնուհետեւ գալիս են
ժողովրդականութիւն, օրերով անօթի մնալ, անվերջա-
նալի սողթներ, երկար մաղթանքներ, որոնք
կարողացվում են վերաբերունք հաղնելով թեւ-
տուն վրա կաշիներ փաթկնելով, ճակատնու-
րա փորձիկ տապանակներ կապելով և շարու-
նակ օրորոցի նման տատանվելով:

Այս պաշտամունքներից զատ ուրիշ անթիւ
դժուարութիւններ կան կեանքի հասարակ հան-
գամանաց և տնական խնամակալութեան մէջ,
որոնք շատ թանկ են նստում առանց անյարա-

քննութիւնն է, բայց որի նպատակը՝ սար-
սափ ազդող անցքերի նկարագրելն է, հո-
գեկան հիւանդոտ դրութեան, յանցանքնե-
րի, քրեական գործողութիւնների ներկա-
յացնելն է....

Հայոց վիպագրողները, որոնք աւելի
ճանօթ են ֆրանսիական վիպական դպրո-
ցի հետ, քան թէ գերմանական, և մա-
նաւանդ անգլիական բուն բնական և
նուրը հոգեբանական դպրոցի հետ, իրանց
թոյլ ստեղծագործութիւնների մէջ մինչև
այժմ զտնվում են ֆրանսիական, այն էլ
գլխաւորապէս սկզբնական րոմանտիկական
վիպական դպրոցի ազդեցութեան տակ:

Հայ վիպագրողը չը դիտէ դիտել և ու-
սումնասիրել իրականութիւնը, ընդունակ
չէ մարդու սրտի արտայայտութիւնները
ճիշդ և նուրը հոգեբանական քննութեանը
ենթարկելու: Հայոց րոմանտները, կատարե-
լապէս զուրկ լինելով հոգեբանական ճիշդ
քննութեան որ և է նշույլից, հիմնվում են
կամ միմյան արտաքին կեանքի նկարա-
գրական կողմի վրա, կամ սարսափ ազդող
տեղեկացիայի վրա, կամ սարսափ ազդող
անբնական, շինծու երեւոյթների վրա:

Եւ նոյն իսկ այն ժամանակ, երբ մեր
գրական, վիպական ասպարէզի վրա յայտն-
վում է այնպիսի մի հեղինակ, ինչպէս տի-
կին Սրբուհի Տիւրաբեկ, որը եթէ չա-
սենք մի նոր դարադարձ է կազմում հա-
յոց վիպագրութեան մէջ, զոնէ նոր, մինչև
այժմ չեղած տարր է մտցնում հայոց րո-
մանի մէջ, այն է հասարակական տեղ-
դէնցիւն, ձգտում հնացած կազմակերպու-
թիւնը վերանորոգելու, դարձնել այդ գո-
վելի, համակրելի և օգտակար տեղեկացիա-
յի հետ միասին, տիկին Տիւրաբեկ րոման-
տներ մնում են իրականութիւնից, բնաւից-
միջ զուրկ, մնում են իրանց ձևերով ֆը-
րանսիական րոմանտիկական անբնական դը-
պրոցի հետևորդ:

Մեր սերունդի վրա դրված է այդ հեղի-
նակի վերջին ստեղծագործութիւնը՝ «Արաբ-
սի» վէպը: Չէ կարելի չը խոստովանել
որ րոմանի մէջ անցկացրած տեղեկացիան
վերին աստիճանի համակրելի, յարգելի և
օգտակար է, այն է ձգտումը ապացուցանելու
հասարակական ժամանակակից կեանքի մէջ

կնոջ անկախ աշխատանքի անհրաժեշտու-
թիւնը: Բայց ի՞նչ միջոցներ է դործ դը-
նում հեղինակը իր այդ գովելի նպատակին
հասնելու համար: Նա դրա համար դիմում
է ֆրանսիական հնացած րոմանտիկական
դպրոցի դործ դրած միջոցներին և ընդուն-
ված ձևերին. իրականութիւնը, իրական
կեանքի դիտողութիւնը, հետազօտութիւ-
նը և ուսումնասիրութիւնը թողած՝ հեղի-
նակը, որպէս զի միայն իր նախազգած
տեղեկացիան մինչև վերջն անցկացնի իր
րոմանի մէջ, ներկայացնում է մեզ անբնա-
կան, արուեստական թէ լաւ և թէ վատ
տիպեր, զօռով բերում յարմարեցնում, սա-
ղագցնում է իր րոմանի չափից դուրս
խճճված ֆաբուլայի մէջ՝ անցքեր, դէպքեր,
պատահանքներ....

Ֆրանսիական խճճված ինտրիգայի վրա
հիմնված այդ վիպասանութեան մէջ բոլոր
գործող անձնաւորութիւնները՝ խօսում, դա-
տում և գործում են ոչ թէ իրանց բնաւո-
րութեան, հասկացողութեան համեմատ, ոչ
թէ այնպէս, ինչպէս կեանքի մէջ հաւանա-
կան է որ այդ մարդիկ կը խօսեն, կը դա-
տեն, կը գործեն, այլ այնպէս՝ ինչպէս
հեղինակն է կամենում, որպէս զի անպատ-
ճառ կատարվի այն, որ ցանկանում է հե-
ղինակը: րոմանի մէջ գործող անձինք, ո-
րոնք իրանց հասկացողութեամբ հակառակ
են հեղինակի նախազգած տեղեկացիային,
—մեծ մասամբ անբնական հրէշներ են, իսկ
կնոջ անկախ վիճակի, կնոջ աշխատանքի
կուսակիցները,—խօսում են ոչ թէ իրանց
բնական, այլ հեղինակի բերանով: Հեղի-
նակ տիկինը այնքան յափշտակվում է իր
դեղեկցիկ գաղափարներով, որ մինչև անգամ
մի տան, կամ տան և երեք տարեկան
մեռնող աղջկան այնպէս հասունացած կեր-
պով է խօսեցնել տալիս, ինչպէս կարող է
խօսել միմյան ինքն հեղինակը....

«Արաբսիայի» մէջ, կարելի է վստահու-
թեամբ ասել, տիպերի մեծ մասը նոյն իսկ
այդ րոմանի ամենահամակրական տիպերը,
հոգեբանապէս ճիշդ չեն, իրական կեանքից
վերջած չեն, այլ հեղինակի ձեռքով pour
l'occasion (պատահական համար) ստեղ-
ծած, շինած տիպեր են:

Եւ դարձեալ տիկին Տիւրաբեկ այս րօպէիս

բայց մկրտված հրէի թուրը այլ ևս հրէայ չէ հա-
մարվում, նրա մէջ չէ մնում այլ ևս ոչ հրէական
ծագում և ոչ խմոր, և նա ճակատը բաց, դուրս
բարձր բռնած իրեն հարազատ քրիստոնէայ ամեն
տեղ մտնում եմում է:

Վիճանայի հրէականները առհասարակ գրաւիչ մի
գեղեցկութիւն ունեն: Մազերնին սև և ի բնէ ա-
լեւածան են զանգուր խոլովակներով, աչքերնին,
յօնքերնին սև են, երեսներն անփայլ սպիտակ մի
գոյն ունի, կազմուածքնին շատ պերուս է, վեր-
ջապէս նկատելի գեղեցկներ շատ կան, ընդհա-
կաւակը այդ մարդոց մէջ հաղուազիւտ է գեղե-
ցիկը: Անխառն բուն խորայնացի երիտասարդը
ընհանրապէս տեղ է քիթը ածն է, արծուի կը-
տուցի է նմանում, հաստ չթմուկներ, որոնց ստո-
րին մասը մտտ և դէպի վայր տարածված լինե-
լով զգուշել մի բերան է պատկերացնում: Ուստի
խորայնական գեղեցիկ սեւը խենթի նման սի-
րում է դերմանական խարտեալ քրիստոնէայ երի-
տասարդին, որուն կապոյտ աչքերը, չնորհալի
քիթը և կեռասագոյն չթմուկներով համբուրելի
բերանը և այնու հանդերձ ազնիւ բնաւորութիւնը
մաքնիտի նման քաղում են, մոռացնել տալով ի-
րան կրօնը, ոսկի և Պաղեստին:

Փոխադարձաբար հրէայ երիտասարդն էլ զմայ-
լում է քրիստոնէայ վիճնացի աղջկան պարզասի-
րութեան վրա, այս վերջինին բնածին ձիւղերը
և ազնիւ յատկութիւնները հրապուրում են իրան,
և աւելի սիրում է քրիստոնէայ աղջկան հետ պը-
սակվել—թէ և հաւասար ուրանալ հարկ լինի—քան
թէ իր կրօնակցին հետ:

Այսպէս ուրիմն, մի խորայնացի աղջկան քրիս-
տոնէայ դերմանացու և վիճնացի հրէայն քրիս-

իրաւամբ համարուում է մեր գրականութեան մէջ ամենաբարձր վիպագրողներից մին. ի՞նչ կը լինեն միւսները...

Ինչքան էլ գովելի նշանակալի ունենայ բոմանտիկական զարդոյն պատկանող մի վէպ, նրա տիպերն ու նկարագրած եղելովքինները միշտ լինում են անքնական, օրային, կեղծ և շինծու: Իրականութեան ուսուցիչ-սիրելուն, խոր կերպով կեանքի երեւոյթներին հետազոտելուն, իրական կեանքի դիտելուն, մարդու սրտի հոգեբանապէս ճիշտ և նուրբ քննելուն,— դեռ ևս ոչ մի հայոց վիպագրող չէ հասել: Նրանք բոլորն էլ դեռ ևս ապրում են երեւակայական աշխարհում, իսկ իրական կեանքի գաղտնիքները դեռ ևս անլուծելի, անբացատրելի, անմատչելի են քննում նրանց դիտողութեան համար, մարդու սիրտն ու հոգին դեռ ևս անմատչելի են քննում յեղափոխական հոգեբանական վերլուծման համար:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՆԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ

«Մշակի» 143 համարում ես դուք էի բերել այն բոլոր ծախքերը, որոնք անհրաժեշտ կերպով բարդուում են մեր ցորենի գինի վրա մինչ արտադրմանն չուղարկելու հասցնելու համար: Հասարակում եմ յայտնել, որ իմ ցույց տուած ծախքերի գումարները ես կարելի եմ համարում մի քանի կօպէկ պակասցնել և ահա ինչու. Նրանի, Ալեքսանդրապոլի և Նոր-Բայազէդի ցորենները Ալաւտաֆա հասցնելու համար ես ընդունել էի ճանապարհածախք պտղին 30 կօպէկ: Բայց ահա ինչ ես գրում իմ թղթակիցները Նրանից և Ալեքսանդրապոլից:

Նրանից. «Գրախնայարկից (քաղաքից) մինչ Ալաւտաֆա ձմեռը 30—35 կօպէկ է, ամառը 20—25 կօպ., ուղղակի գիւղերից ուղարկվածները քանի կօպէկ աւելի աժան են նստում... Այստեղ սովորութիւն է, որ աւանդները իրանք են գնում գիւղերը, աւելի ձեռնառու լինելուն պատճառով»:

Այս սովորից ես եղբայրացում եմ, որ նոյն իսկ Նրանի ցորենի համար 30 կօպ. ճանապարհածախքը շատ է. և եթէ ի նկատի առնելու լինենք, որ աւետարանները կաշխատեն աժան ժամանակը աւելի ուղարկել, քան ձմեռվայ ամիսներին, կը համոզվենք, որ Նրանի ցորենի համար ճանապարհածախք միջին թիւով պէտք է որոշել 27 կօպէկ:

Ալեքսանդրապոլից ինձ գրում են. «Ալեքսանդրապոլից մինչև Ալաւտաֆա տարվայ ամեն եղանակով»:

տոնեայ աղվան հետ պատկերում դէպքերը յաճախապէս են վիճարկուում (հոգնարարապէս հրէ-ուհին քրիստոնէութիւնը գրկելով մկրտում և պատկերում է, կամ առանց մկրտելու կրօնը թողնելով անկրօն է լինում (confessionslos) և քաղաքական միութեամբ ամուսնանում է: Նախ քան մկրտութիւնը, կղերը հաւատափոխ հրէային, մանաւանդ հրէուհայն երկար ու բարակ ուսուցանում են քրիստոնէական կրօնի սկզբնական պայմանները, որոնց անհրաժեշտ է ամբողջով անկրօն է տեսլը, որ կրօնափոխ հրէան, կամ հրէուհայն, կրօնական քննադատութեամբ և ներքին համոզմամբ քրիստոնէութեան դիմած չը լինելով, երբեմն յիշեալ երկարատե վարդապետական բարոյներով ճանաչանում և փոխանակ կրօնափոխ լինելու, կրօնաթող է լինում:

Ունգարիայի և Բուէմիայի հրէաները մասամբ տառապանակալ պատուիրանները կատարելու և այլ կրօնական ծիսականութիւնները յարգելու մէջ վիճարկող հրէաների չափ թիւը չեն: Խորայն լական հաւատող հարցերում թէպէտ այնքան խնայողական չեն, բայց վիճարկող հրէաների չափ էլ կրօնական ազատամտութիւն չունեն. վիճարկող հրէան ամենից ազատամտ և ապստամբ է: Սա մինչև անգամ զանց է առնում թրիատուրի-նը, որ, ըստ այլոց, հիմն է մովսիսական օրինաց: Հատկեր կան որ անթիլիստեալ են, մանաւանդ նոր սերունդը, ի բաց առեալ Բուէմիայի ընտանեայ անդամները, որոնք տակաւին հաւատարմաբար վերապահած են թրիատուրիան նահապետական սովորութիւնը:

Բայց եթէ կայ մի տեսակ հրէայ, որ ըստին բուն նշանակութեամբ հրէական տիպ և խորայն լական պատկերն է ներկայացնում, նա է Գալի-

կին մեծ մասամբ ֆուրգոններով են ցորեն ուղարկում. իսկ մայիսի կէսից մինչ յունիսը սկիզբները, երբ դիւղակները ցանքից պրծնում են և մասամբ էլ ահա, երբ կալակուտից են պրծնում, ցորենը գիւղական ապրելով է ուղարկվում, ամենաաժան քրահը լինում է 17—18 կօպէկ պտղին, ամենաթանկը 27—28 կօպ.: Այնպէս որ միջին թիւով Ալեքսանդրապոլից և չրվակայ գիւղերից մինչ Ալաւտաֆա պտղը 22 կօպէկ է նշատում»:

Միւս կողմից ես գտայ, որ 10 կօպէկ պտղին նախ ծախք փոխելու և Բաթումից մինչ Միշկի-բախան ծովի երկիրները, որպէս միջին թիւ, շատ է, այլ իրականութեան աւելի մօտ կը լինենք, եթէ այդ ծովը ընդունելու լինենք 8 կօպէկ:

Այդ բոլորի վրա հիմնված մենք վերախիտում ենք «Մշակի» 143 համարում ցույց տուած ծախքերի գումարները այսպէս:

Մինչ Միշկի-Բախան ծովի գլխաւոր չուկաներ հասցնելը պահանջվում է ծախք.

- 1. Ալաւտաֆա ցորենի համար..... 37 կօպ.
- 2. Եւպիի չրվակաների ցորենի համար. 45 »
- 3. Հալի-Կարուի ցորենի համար..... 51 »
- 4. Նոր-Բայազէդի ցորենի համար..... 52 »
- 5. Ալեքսանդրապոլի ցորենի համար.... 53 »
- 6. Նրանի ցորենի համար..... 59 »

Կօպէկ չափել նաև № 144 համարում սոված յօդուածիս այն տեղը, որտեղ խօսվում է Ալեքսանդրապոլի. ցորենի արտադրման օգտի մասին արդիւնաբերողների տեսակէտից: Մի պտղ ցորենի արտադրութիւնը հասնում է Շիրակի գիւղացուն ոչ թէ 50 կօպէկ, այլ շատ աւելի պակաս, այնպէս որ իմ արած համեմատութիւնը Շիրակի և այլ տեղերի գիւղացիների դրութիւնների նկատմամբ մասամբ անտեղի է:

Գր. Ա. Արաւսեանեան

ՆԱԽԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՅ

Գեկտեմբերի 13-ին

Կովկասը, ինչպէս մեզ յայտնի է, հարուստ է զլիսաւորապէս նաւթով, գինիներով, բամբակով, հացահատիկներով, մրդողէններով և հանքերով (այս վերջինները դեռ վերջնականապէս չեն հետազոտված): Մեր երկրի այդ բոլոր հարստութիւնները, ի հարկէ, բաւական գրաւական էին մեր ժողովրդի առաջադիմութեան, ապարդիւթեան և մեր երկրի բարոյութեան համար, եթէ միայն նրանցից կարողանար օգտուել ինքն տեղացին: Բայց, դժբաղդաբար, պէտք է խոստովանած, որ մեր երկրի բնական հարստութիւններով օգտուելու ձիւրքը մենք—կովկասցիներս դուրս ենք և միայն ընդունակ ենք այս և այն չարչիութիւնով պարապել խաղել, մանրակաճառութիւն անել և ահա

բոլորը, և մեր երկրի այդ բնական հարստութիւնները թողնել օտարին: Չը նայելով «Մշակի» այնքան նախազգուշացնելուն, մենք մնացինք անտարբեր և անպարէզը մնաց օտարին: Եւ ահա, մինչև մենք մեզ յատուկ մանր մօնար չարչիութեան ետեղ ենք ընկած, մեր երկրի հարստութիւնները մէկը միւսի ետեղ անցնում են օտարի ձեռքը:

Հատ ժամանակ դեռ չէ անցել, ինչ նաւթը ընկել է եւրոպացիների (Նոբելի) ձեռքը, որի հետ քիչ թէ շատ կարողանում էին մրցել մեր տեղական նաւթատէրերը, բայց ահա երևացել է միւսնաւոր Բուէմիայի, որի առջև դուրս է ինքն Նոբել, իսկ տեղացին, մանաւանդ հայը, բոլորովին պիտի կորչի Բուէմիայի ոյժի առջև: Կը տեսնենք, մենք, որ չի անցնի մի տարեակ տարի և տեղային բոլոր նաւթատէրերի հորերը կանցնեն այդ հսկայ հարուստի ձեռքը և տեղացու հետքն անգամ չի երևայ:

Հացի առուաւորը, ինչքան յայտնի է, ահա երեք տարի է, ինչ սկսված է և այն եւ եւրոպացիների ձեռքով, որոնք բացելով իրանց գրասենականները փոխ, Բաթում և Թիֆլիս, գնում են մեր տեղացիների ձեռքից հացը և իրանք արտահանում արտասահման: Նոյնը կատենք և հացի վերաբերմամբ, որ չի անցնի մի տասն տարի և այդ ճիւղը կանցնի օտարների ձեռքը:

Գինեգործութեան վրա, ահա, սկսել է դնել իր ձեռքը եւրոպացին և այն էլ հրէայ Բուէմիայ:

Եւ այս բոլորը նրա համար միայն, որ մենք ինքներս չենք գնահատում միացած ոյժով դործելը, որպէս զի կարողանանք մրցել օտարների հետ: Մեր այս նամակի նպատակից դուրս լինելով խօսել նաւթի, բամբակի, հացահատիկների, մրդողէնների և այլ արդիւնաբերութեանց վերաբերմամբ, մենք առայժմ կը խօսենք Նրանի այգիների և գինեգործութեան վերաբերմամբ:

Կարգավոր Բուէմիայի վերաբերմամբ այն, որ նա սկսել է և կովկասի գինեգործութեամբ պարապել, մենք սարաւարում ենք, նախատեսելով այն վերաբերում, որ սպառնում է Նրանի: Նրանի խաղողը ու գինիները, չնորհի միայն մեր անհասկացողութեան և անհետաքրքրութեան, չնորհի մեր նահապետական սխտեմայի, չնորհի մեր անմիաբանութեան, անպայտ են մնացած աշխարհին և Թիֆլիսից հեռու չեն անցնում: Նրանք, որը աւելի նախադաս է կովկասի ամեն կողմերից խաղողով, յետ է մնացած, և այսօր Կախէթի գինի կարողացել է հռչակ ստանալ, իսկ Նրանինը դեռ մնացել է անյայտութեան մէջ: Այս բոլորը առաջ է եկել մեր անտարբերութիւնից և մեր տղիտութիւնից: Եւ այդ մեր անտարբերութեանը դուրս կը գնան մեր հազարաւոր այգիները, մեր հարկաւոր տեսակ խաղողները: Ինչ է մեր այգիները պարապ, նոյնը.—ինչ որ հասել է

թիւմը մայրաքաղաքը մամուլը կառավարել, որքան հրէան. սրան ապացոյց, որ համարեա ամբողջ լրագրութիւն և տպարանայտութիւն հրէաների ձեռքն են, այսինքն ընդհանուր խաղողագիտական մասը քրիստոնեան է կառավարում, բայց վարչութեան անօրինութեան մասը քրիստոնեական տեսակէտից հրէաները մեծ յաջողութեամբ դարձնում են: Ինչ տեսակ գործ որ լինի, հրէի պէտքը զգացվում է: Եւ որովհետեւ գործ կուլված բանը փողով կը լինի, և հրէայ կուլված արարածն էլ փող է նշանակում, հետեւաբար չը կայ մի գործ առանց հրէի, այսինքն առանց փողի: Միայն առուտրի անընդհատ մի շրջան անել և քիչ օգտուով շատ շուտ շատ բան ծախել ուղեւոր, ամեն տեսակ ձեռակերտական ապրանքների վարկը կտրուում են, յարգը փչացնում են: Նրանում են իրանց գործարանների հազար ու մէկ տեսակ արդիւնաբերութիւնը՝ զգեստ, կոշիկ, ճերմակեղէն և այլն, ամենքն էլ անհաւատալի կերպով էժանադին, բայց ամենքն էլ օտարի փող, վրան ֆիլիպպոս: Մի ձեռք ամառվան միւսը գոյն գեղատ 10 գուլդէն, բայց ոչ արեւակին, ոչ էլ անձրեւի կարելի է հաղնել. արեւակ տեսնել կը կարմրի, անձրեւի հանդիպել կը դեղնի: Կոշիկ մի զոյգ 4 գուլդէն. կակուղ հողի վրա մարդ քալէ, 2 չաբաթ կը դիմանայ, քարի վրա մի չաբաթ, իսկ ձիւն եկած և հալվելու սկըսած օր, նախ կոշիկին կրօնները կը թափին, յետոյ տակի կաշին, այնպէս որ համարեա բոկոտն տուն կը վերադառնա: Մի չաբաթ. տեղով դեղնի, բայց մի անգամ եթէ լուսաւորարար տաք, վերադարձին ձեռ չապկը չէ՛ք կարող ճանաչել, խարբալ դարձած է: Ահա այս և սրա նման խաբեղատիւր ճանապարհներով խայտառակում են թէ անուանին և թէ ծախած ապրանքին: Բայց

նուրթիւնները շատ անշնան են, ինչ տեսակ գործարանական ապրանք կուլէ թող լինի. եթէ հրէական է, անպատճառ խաբեւայ և անպիտան բան է, այսու հանդերձ պարզամիտները այնքան շատ են, որ այդ խաղաղ և ապրանք շտմարաններում յաճախորդը անպակաս են: Հատեն էլ գիտնալով ապրանքի ստորութիւնը, կամայ ակամայ էժանութեանը չը դիմանալով առնում են, իրանց ստիպողական պէտքը դէթ առժամանակեայ կերպով հոգալու համար՝ ահա այս պատճառով է որ աղքատ դասակարգին անմատչելի թանգ, բայց դիմացկուն ապրանք ծախողները հրէաների անպարկեշտ մրցուցիչ վնասվում են, մինչդեռ այդ աժան կարծիքները աւելի թանգ են նստում, քան թանգ համարվածները. սակայն, ինչպէս ասացի, ամբողջ փոքրագոյն մասը գիտակցաբար, և մեծագոյն մասը անգիտակցաբար դիմում են հրէաներին և խաղաղում:

Հրէան, վաճառականական որ և է մի ապրանք ձեռ չի ընտրի իրան համար: Նա կը հետևի միշտ հանգամանայ պահանջներին: Երբ, զոր օրինակ, մի քանի տարի օգտորաւստ զգեստ ծախել, յետոյ տեսաւ որ կեղծութիւնը յայտնվելով յաճախորդները այլ ևս չեն դալիս, խանութը կը փակէ և կը սկսի ցորենի առևտուրով պարապել. սրա մէջն էլ եթէ չարչիլի, ոգիւնը ընկնեայ մի կըրպակ կը բանայ, և այսպէս հետզհետէ վաճառականութեան մասնաճիւղերը կերպարանափոխելով և իւրաքանչիւր ձեռնարկած գործից, ըստ բաղնի բերման, կամ լաւ, եւ, ի շնորհս խորամանկ միջոցների, օգտուներ քաղելով կանգ կառնու. լուծայալիտութեան, կամ վաշխառութեան ասպարիւղում կը կայանայ իր ճշմարիտ կոչումը:

(Նշ շարունակվի)

մասամբ մեր նաւթատէրերին. եւրոպացին կը լուրջ մեղանից մեր այգիները և մեզ, այգեատէրերիս, կը դարձնէ իր այգիէ պահանջ:

Նրանցիները, որոնց համարեա կէս մասը պարապվում են գինեգործութեամբ, ի հարկէ, հին նահապետական սխտեմայով, պէտք է մի ժամանակ մի տեսակ պրօլետարիատ կազմեն, որը պէտք է օրական վարձով ծառայէ օտարին իր ստիպական հողը մշակելու և օտար արդիւնաբերողին չա՛հ տալու համար:

Այժմ, չնորհիւ պ.պ. Ն. Թայրեանցի և Կ. Ափրիկեանցի, ահա երկու տարի է, որ գինեգործութեան հիմուն ձեռքով պատրաստվում են տեղիս գինիները և արտահանում Օրեսա: Մեր այդ արդիւնաբերողները, պէտք է խոստովանված, մեծ օգուտներ են վերցնում և մեծ մրցումն են անում այնտեղ: Բայց ինչքան որ ժողովրդին բարի օրինակ տալու տեսակէտից նայելով, օգտակար է այդ ձեռնարկութիւնը և ինչքան էլ մեծ աշխատութիւն և դրամ է գործ դրվում այդ բերքի մը շակութեան վրա, այնքան էլ զգուշութեամբ պէտք է տանել այդ գործը, մանաւանդ երբ Բուէմիայի պէս հսկայ կապիտալիստը հետզհետէ մօտենում է մեզ: Բացուի նաւթատէրերի դրութիւնը լաւ օրինակ պէտք է լինի մեր գինեգործներին: Նրանք ինչքան և ցանկանում են ծաղկեցնել տեղիս գինեգործութիւնը և արտահանելով նպաստել տեղիս այգեգործութեան առաջադիմութեանը, այնքան էլ նրանց համար պէտք է թանգ լինի այդ արդիւնաբերութեան ապագան: Մենք համոզված ենք, որ պարտիաները լաւ են հասկանում միացած ոյժով գործելու օգուտը. նրանք այնքան յաջող դիրք բռնած ունեն ժողովրդի մէջ, որ նրանց դժուար չի լինի տեղիս գինեգործութեանը սպառնացող ապագայ վտանգին առաջն առնելու: Միակ հնարքը այդ այն է, որ Գանձակի գինեգործական ընկերութեան պէս այստեղի Նրանի այգեատէրերն էլ կազմեն մի ընկերութիւն, որի անդամները լինեն իրանք այգեատէրերը, և այսպէս միանալով կը կարողանան ապահովել թէ իրանց և թէ տեղիս գինեգործութեան ապագան: Միակ հնարքը դա է, և դա ինչիցիտալիան մնում է նոյն պարտիաներին, այն է Թայրեանցին և Ափրիկեանին: Եթէ ոչ, հեռու չէ այն ապագան, երբ Թիֆլիս, Ջուզիբեան երկաթուղու բացվելուն պէս ամառը, իսկ մենք կը լինենք նրանց մշակները: Եւ ինչ ժամանակ, ի հարկէ, արդէն ուշ կը լինի:

Ս. Տ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ԲԱՊՈՒՅ

22 դեկտեմբերի

Արդէն հաղորդեցի խմբագրութեանդ, որ ամսիս 19-ին պատահած անգլոֆ Կրեմլի մի երկու ժամ-վայ մէջ լափեց հայոց ուսումնարանի ամբողջ շինութիւնը և մեր մանուկները ստիպւած մի առ-ժամանակ պիտի զրկվին ուսումից. յայտնել էի նամանակէս, թէ հաւանական է որ յունական կը-կին իր կարգով ուսումը շարունակվի: Այժմ շտա-պում եմ հաղորդել, որ այդ իմ ենթադրութիւն-ներս ճշդվում են: Տեղիս հոգաբարձութիւնը հաս-տատու վճռել է չը դադարեցնել ուսումը, այլ ար-ձակուրդներէն յետոյ անպատճառ ուսումը սկսել: Այս դէպքում հոգաբարձուներն իր ջիւղ մշակ-ցութիւնն է ցոյց տալիս տեղիս հայ հասարակու-թիւնը թէ նիւթապէս և թէ բարդապէս Գանդի-ցան և այնպիսի ազգայնիներ էլ, որոնք մինչև անգամ ձրկապէս իրանց տները առաջարկեցին ուսումնարանի համար: Այդպիսիների թիւը երեք է. բայց դեռ յայտնի չէ թէ որ շինութիւնը աւե-լի յարմար կը լինի ուսումնարանի համար:

Ընկերութեան խորհուրդը և պ.պ. հոգաբարձու-ները վճռել են մի նոր շինութիւն կառուցանել ուսումնարանի համար: Գրա համար ստորագրու-թիւն է բացվել ժողովրդի մէջ և, պիտի խոս-տովանած, շատ յաջող է դնում: Հինգ առաջին ե-րեկոյեան ստորագրութիւնը հասաւ 3,000-ի, իսկ հետեւեալ օրը, մինչև ժամի 11-ը դարձաւ 4,000 ռ.: Այդ դրամները ստորագրել են վեց հոգի, որոն-ցից պ.պ. Կրպտիկիկանց և Լալայանց մի մի հազար ռուբլի, իսկ մնացածները հինգ հինգ հա-րիւր:

Ստորագրութիւնը դեռ շարունակվում է և յոյս կայ, որ Բագրի հայ հասարակութիւնը, որ միշտ առաջադնուն է եղել դէպի ազգային ամեն մի օգտաւէտ գործ, այս անգամ ևս ամենայն սիրով կը մասնակցի իր քաղաքի մանուկների կրթու-թեան գործին: Արդէն սքաւ գործով ապացույցա-նում են, թէ ողբան մօտ է իրանց սրտին մատող սերնդի կրթութիւնը: Աւելորդ չեմ համարում կցել և այն, որ նոսրաբանութեան մասնակցում են, ան-խաբի, հասարակութեան ամեն մի դասը, թէ հա-րուստ և թէ աղքատ, թէ վաճառական և թէ մը-շակ: Աւելորդ չէ յիշել և այն, որ վճռված է այս երկու օրս գրադարանն էլ բացանել: Գեռ. «Ապա-հովութեան ընկերութեան» գործակալը հետ հա-շիւները չեն վերջացրած:

Հրեանքի պատճառները դեռ մինչև այժմ էլ չը պարզվեցան:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ռուսաց լրագրիներում կարդում ենք, որ ամ-բողջ հայաստանի Ռուսաստանում շարունակվում են զարնանային եղանակները:

ԲՕՍՕՎ քաղաքից մեզ գրում են, որ մինչև դեկտեմբերի կէսը այդտեղ ձիւն եկած չէր, միայն ժամանակ առ ժամանակ անձրևներ են ընկնում: Քաղաքի փողոցներում անանցները ցեխ է դոյա-նում եկած անձրևներից:

Մեզ գրում են Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻՅ հետեւալը: «Մայրաքաղաքիս հայ ուսանողները իրանց սովո-րութեան համեմատ, յունկար ամսին տալու են մի թատրոնական ներկայացում: Կը խաղան «Քան-դած օջախ» Ստանդլեանցի պիեսան: Գեկտեմ-բերի 15-ին Անտառային ճամբարի ուսանողների ներկայացումն էր յօգուտ նոյն ճամբարի չքաւոր ուսանողների, Անտառայինների ժողովի դահլի-ճում: Հասարակութիւնը այնպէս էր լցրել դահլիճը, որ եկամուտը պէտք է շատ նշանաւոր լինէր: Այսպէս չեն հայ ուսանողների տեղիս ներկայա-ցումները, քանի որ տեղերի շատ մասը դատարկ են մնում»:

Ս ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻՅ մեզ գրում են: «Զմեռը այս-տեղ շատ ուշ սկսվեց և այժմ էլ դեռ չը կայ հիւսիսային սառնամանիքը: Նոյն գետը դեռ ևս կատարեալապէս չէ հալել իր սովորական ձմեռա-յին մուշտակը, այլ միայն փոքր առ փոքր պատ-րաստվում է ծածկվել իր հաստ կեղևով»:

Պարսկաստանի Արդաբիլ քաղաքից ստացանք հետեւեալ լուրը: «Այսօր, դեկտեմբերի 7-ին, չը-նորհիւ Արդաբիլի դատարար՝ Մուստաֆա-Ղուլի-թան-Ամիր-Թուրանի լուսնիցաւ վերջապէս զարա-դաղցի յայտնի աւազակապետ Ֆարուք-Ղանը,

որ և անմիջապէս շղթայակապ Թաւրիզ ուղարկ-վեցաւ»:

Պարսկաստանից ստացած մամուլը Նամակով մեզ հաղորդում են, որ Արդաբիլի նահանգում բերքը այս տարի, համեմատած անցեալ տարվայ հետ, քիչ է և թանգ: Յորենի խաղվարը (25 սոր) արժէ 5 թուման, ալիւրը 6 թուման, դարին 5 1/2 թուման:

ԲԱՊՈՒՅ մեզ գրում է մեր թղթակիցը դեկ-տեմբերի 22-ից հետեւեալ ուղարկելի լուրը: «Այր-ված հայոց ուսումնարանի տեղ, նոր շինութեան կառուցանելու օգտին, բացված է հանգանակու-թիւն: Ամենաեռանդուն կերպով դործը առաջ է դնում թէ հարուստ վաճառականներից, թէ ար-հեստաւոր, թէ կանաչը և օրիորդներ, փող են ժո-ղովում: Մի օրվայ մէջ 7200 ռուբլի է ժողոված. յոյս կայ մինչև 20 հազարի հասնի: Ուրեմն կարճ ժամանակից յետոյ կունենանք պատրաստի շինու-թիւն ուսումնարանի համար, նոյնպէս և մի թա-տրօնական դահլիճ: Ուսումնարանի համար առժա-մանակ երեք անձինք ձրիաբար առաջարկում են իրանց տները»:

Նկատելիւնդարից, պ. Բագրասար Մէլիքեանց խնդրում է մեզ տպել հետեւեալը: «Ռուսներն կի-նըս և ես բացվեց մասնաւոր ուսումնարան Նկա-տերիւնդար քաղաքում, ուստի ծանօթներին և աղ-բակներին յայտնում եմ որ իմ հասցէս պէտք է գրել այսուհետև այսպէս. Екатеринаодарь (Куб. обл.) Въ Частное училище Меликянцъ. Հակա-ռակ դէպքում նամակները ինձ չեն հասնի»:

Մենք լսում ենք որ այս օրերս Խորէն վարդա-պետ Ստեփանն է կանչվեցաւ Էջմիածին:

ԲԱՊՈՒՅ մեզ գրում են. «Ամսիս 25-ին կը տրուի այստեղի կուրում մի ընտանեկան-գրական նախկին երեկոյ, որին կը կցվի և երաժշտական մաս ևս պ. Կարա-Մուրադի դեկալարութեամբ: Երեկոյն յօգուտ գրադարանի է: Այդ մի և նոյն նպատակով մի խումբ երիտասարդներ մտադիր են մի ներկայացում ևս տալ»:

Գեկտեմբերի 15-ին Պետերբուրգում կայացաւ նախալիս յանձնաժողովի նիստը, որի ժամանակ, ինչպէս հաղորդում են Պետերբուրգի ռուս լրագրի-ները, նախի վրա տուրք նշանակելու կոմի էին, բայց ֆինանսների մինիստրութեան ուժը աստի-ճանաւորներէն, Նոբելի ներկայացուցիչ Բէլիամին, Բաղդիւնը, Լիսինսո, և Վիլիսով: Միւս ներկայա-ցուցիչները ընդդէմ էին նախի վրա տուրք նշա-նակելուն, որոնց մէջ և պրօֆէսոր Մէնդելեւի, Կովկասեան Կառավարչապետի ներկայացուցիչ Գուլիշտայն, Բագրի նախագործների ներ-կայացուցիչներ՝ Խեցիկի, Լազարեւի և Լիանօզով, նոյնպէս և Ս. Սլաստիվցի:

Վաղը, ամսիս 26-ին, ուրբաթ օր, առաւօտեան ժամի 11-ին նշանակված է Թիֆլիսի դուռայի ար-տակարգ նիստ, որտեղ պէտք է քննվի քաղաք-յին վարչութեան դեկուրումը անշարժ կարուածը-ները վերադասաւորութեան վերաբերմամբ:

Ամսիս 26-ին, 27-ին, և 28-ին Թիֆլիսի թատ-րօնում օպերային ներկայացումներ կը տրվեն թէ առաւօտները և թէ երեկոյները: Ընդհանրապէս այն ներկայացումները, որոնց մասնակցում են կամեակայա, Պրիմիշիլիով և Մեդվեդեւ, թատ-րօնը կատարելապէս լի է լինում:

ԵՐԵՎԱՆԻՅ մեզ գրում են: «Հոտով լրանալու է երևանի թմամկան դպրոցի դոյութեան յիմնամա-րը: Յանկութիւն կայ արժանաւոր կերպով, տուն-լու այդ նշանաւոր տարեդարձը»:

Մեր ընթերցողներին յայտնի՝ Լազարեւի դործը դեկտեմբերի 13-ին վերջացաւ Պետերբուրգում: Յայտնի է որ Լազարեւի մենամարտութիւն ունե-ցաւ մի սպայի հետ՝ իր քրոջ պատճառով: Այդ մենամարտութեան համար Պետերբուրգի նահա-րական դատարանը, ինչպէս հաղորդում են Պե-տերբուրգի լրագրիները, դատաւարացեց Լազարե-ւին երկու տարի և վեց ամիս ձերբակալութեան բերդում:

ՕԿԵՍՍՅԱՆ լրագրիները հաղորդում են, որ Լո-ւզովի վաճառականները ներկայացրին Ողեսայի

գեներալ-նահանգապետին մի բողոքագիր, այն պատճառով, որ Օղեսայից սրտահեղ ջորենը շատ վատ տեսակից և անմաքուր է, հակառակ Անգլիա ուղարկող նմուշներին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ ՕՐԻՆԱԳԾՆԵՐ

Ձինուրական օրինագծերը, պատերազմական նոր օրէնքների հաստատութիւնը դեռ չարձա-կում է առաջնակարգ խնդիրներից մէկը լինել եւ-րօպական պետութիւնների համար, թէև ներկայ-անտեսական ճգնաժամը և սօցիալական շարժու-թիւնը առանձին ուղարկութեան նիւթ կարող են տալ: Մի կողմից բուն կերպով բողոքում են ծանր հարկերի դէմ, բողոքում են զինուորական ծանր և անպարկէ ծառայութեան դէմ, բողոքում են ժողովրդի մեծամասնութեան աղքատութեան և թշուառութեան դէմ, միւս կողմից, թէ Աստու-րիւնագրական, թէ Գերմանիական, թէ Ֆրանսիա-յում, թէ խաղաղութեան և թէ ուրիշ շատ տեղեր՝ զինուորական նորանոր օրինագծերով ուղում են անուշաղբութեան տալ շատ աւելի ծանրակշի-ւիւնդներ: Գերմանիան համարում է Ֆրանսիայի գոյքերի թիւը և գերմանական պատերազմական միջոցները գոյում է բայցստապի մէջ. «չուտ, չուտ վճեցէք. սպասել անկարելի է»: Աստուրիւն-ը կարողացաւ առանաւորութեամբ նայել իր չորս կողմը կատարվող գիւտարական փոփոխութիւննե-րի վրա և այնտեղ արդէն զինուորական օրէնագրու-թեան մէջ մեծ փոփոխութիւններ եղան: Գերմա-նական կառավարութիւնը հէնց այս բազմիւս էլ ճգնում է այդ խնդրի վրա: Բէլիստագի մէջ կազ-մած յանձնաժողովը նիստեր է կազմում, դռնիակ կերպով, և կամենում է դադարի կերպով, ծածուկ ճանապարհով զինուորական հրաշքների գործը: Կա-ռավարական տեղեկութիւնները օտար պետութիւն-ների պատերազմական ոյժերի մասին 38 միլիօն ժողովուրդ ունեցող Աստուրիւն խաղաղ ժամանակ ունի 282 հազար զօր: «Աստուրիւն պատերազ-մական ոյժերը աւելի քիչ են, քան Ռուսաստա-նինը, ասաց մինիստրը, պէտք է այնպէս անել, որ Գերմանիան և Աստուրիւն աւելի ուժեղ լինեն, քան Ֆրանսիան և Ռուսաստանը: Անհրաժեշտ է, որ հարեան պետութիւնները համոզվեն թէ ան-ընկճելի է Գերմանիան»: Եւ ահա պատերազմա-կան մինիստրի ստիպողական ճառը վիճաբանու-թիւնների ահապին նիւթ է տալիս յանձնաժողովի մէջ: Վիլհելմ օրոտ պահանջում է, որ կառավարու-թիւնը աւելի ճիշդ և պարզ կերպով յայտնի թէ ինչ յարաբերութիւններ ունի իսկապէս Գերմա-նիան դէպի Աստուր-Ռանդարիւն, ինչ նշանակու-թիւն ունեն Ֆրանսիայի այժմեան զինուորական պատրաստութիւնները, և թէ Ռուսաստանի յարա-բերութեան իսկական հիւրը ինչ է:

Յանձնաժողովի անդամներից մէկը յայտնում է, որ Գերմանիային իսկապէս ոչ թէ Ֆրանսիայի կողմից է վտանգ սպառնում, այլ մի ուրիշ կող-մից: Ֆրանսիան միայն այն ժամանակ պատերազ-մի դաշտը կը դուրս գայ, երբ Ռուսաստանը օտի կանգնի, — յայտնում է անգամներից մի ուրիշը:

Ընդլիմադրական կուսակցութեան անդամ Ռիս-տէր խօսեց երկուս և խիստ կերպով. «Պէտք է ճշդութեամբ պարզել կառավարութեան քաղաքա-կան հայեցողները, ասաց նա: Եթէ պատերազմի վտանգ կայ, այդ դէպքում ոչինչ միտք չունի դօրը շատացնել պատերազմի նախ օրը օրը, այդ կը նշանակէ դուր ծախքեր անել: Աստուրիւն գօրը կայում է գերմանական գօրի միայն 2/3 մասը: Ներկայ քաղաքական հարցերի մէջ Աստ-րիւնի գործիւնը աւելի փափուկ է, քան Գերմա-նիայինը. սակայն Աստուրիւն այնքան չէ յուզվում և զինուորական օրէնքների համար այնքան չէ ո-գնորվում, որքան Գերմանիան: Ֆրանսիայի և Գերմանիայի պատերազմական ոյժերը համեմատե-լիս պէտք է աւելի հեռաւոր լինել: Գերմանիան 1879 թվին հաւաքեց 144,000 զինուոր, այդ թիւը 1884 թվին հասաւ 160,000-ի: Այդ տարին Ֆրան-

սիան հաւաքել է 154,845 զինուոր:

Կառավարութեան կողմից պատերազմական մի-նիստըրը ասում է, որ Գերմանիայի պահեստի զօր-քից շատերը գնում են Ամերիկա. բայց չէ որ Ֆրանսիան էլ ունի Ամերիկա, Տուսիս, Տոնկին, և այդ բանը միշտ պէտք է առանձին ուղարկու-թեամբ յիշել... Պատերազմական միջոցներ իր պա-տականի մէջ անհամաձայնութիւն է յայտնում դէպի Ռիստերի բոլոր կարծիքները, և վիճաբանու-թիւնները շարունակվում են ամենայն օր: Կառա-վարութեան կարգադրութեամբ յանձնաժողովի ձեռքն են տրված ռազմագիտական շատ քարտեզ-ներ, որոնց ինչ լինելը հրամայված է գաղտնի պահել: Ձինուրական օրինագծի կողմնակիցները առանձնա-պէս պնդում են արտաքին հանգամանքների վրա: Քաղաքական արտաքին գործերի գործիւնը նկարա-գրելով, կառավարութեան կողմնակիցները ուղում են հեռացնել ուղարկութիւնը այն ծանրութիւննե-րից, որը պէտք է դրվի երկրի վրա՝ նոր օրինա-գծերի շնորհիւ: Այդ իսկ պատճառով առանձին ուղարկութեամբ յանձնաժողովը իր դռնիակ նիս-տերում ուսումնասիրում է հարեան պետութիւն-ների պատերազմական ոյժերը: Բայց և այնպէս ընդլիմադրական ոյժը խիստ զօրեղ է: Գերմանա-կան կառավարութիւնը կասկածով է նայում օրի-նագծի յաջողութեան վրա, և իշխան Բիսմարկ դեռ մի խօսք անգամ չէ ասել այդ խնդրի առ-թով: Այդ օրինագծի մերժելը կամ ընդունելը մեծ աղիցցութիւն կունենար եւրօպական պատերազ-մական քաղաքականութեան տրամադրութեան վրա:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— Լուրեր են տարածվում, որ Ձինուրական գաղտնի կերպով զինվում է: Այնտեղ չհամոզված են որ զարնան հասնելուն պէս Բալկանեան թե-րակղզու վրա անպատճառ նոր դժուարութիւններ կը ծագեն:

— «Standard» լրագիրը հաղորդում է, որ Եվրո-պայական եղող գերմանացի ուսանողները հրա-ման են ստացել վերադառնալ և մոնել այն զօ-րագնդերի մէջ, որոնց թիւում նրանք հաչվում են:

— Բօլզարական պատգամաւորութեան եւրօպա-կան պետութիւնների մօտ գնալը օրից օր աւելի մեծ նշանակութիւն է ստանում: Անգլիան որոշ կերպով յայտնեց իր բռնելի ընթացքը, և ինչ-պէս հեռագիրը մեզ լուր բերեց, արտապայտել է իր կատարեալ բարեկամութիւնը դէպի այժմեան բօլզարական կառավարութիւնը:

— Պօլսից գրում են, որ Բ. Գուռը մտադիր է առաջարկել բօլզարական ինամակալութեանը, որ Արեւելեան-Ռումիլիայում դադարեցվի զինուոր հա-ւաքելը:

— Արեւելեան-Ռումիլիայում ապրող մահմետական ժողովրդի մէջ յուզումն է տիրապետում այն պատճառով, որ լուրեր են տարածում, թէ մահ-մետականները կարող են հարկ չը տալ բօլզարա-կան կառավարութեանը և չընդունել նրանց դատարանների վճիռները: Այդ քաղաքականութիւ-նը մեծ չփոթ է գցում ժողովրդի մէջ:

— Առաջիկայ 1887 թվի սեպտեմբերի 5-ին, Միացեալ-Նահանգների Վաշինգտոն քաղաքում գումարվելու է միջազգային բժշկական ինքնորդ կօնգրեսը:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բուլիսիայի խաղաղի քաղաքից մի ժամ հեռա-ւորութեամբ Սատ Լիբովանցը տալով գիւղը, որ բաղկացած է 600 ընտանիքից և Լիբովան է կոչվում, ժամանակով Ռուսաստանից գաղթած է: Սրանք ծխախոտ չեն քաշում և ջուր խմած ժամանակ երեխաները խաչ են հանում և օտար աղքերը իրանց եկեղեցին չեն թողնում. պաւ օ-րերը չաքար չեն ուտում. թէյ խմած ժամա-նակ չամիչով և մեղրով կը խմեն. կերակրի և տօն օրերը եկեղեցուց տուն կերթան և կաղօթեն. սուրբ Երրորդութիւնը չեն ճանաչում. ուրիշ ամեն արա-րողութիւնները ուղղափառ քրիստոնէից պէս է. եկեղեցու մէջ քահանայ ծառի կեղեցի չիւնած հո-ղաթախներ կը հագնեն և ժամարարի զգեստներ ճիշդ հայկականի պէս են: Ունեն նաև մէկ վանք ծեր մայրապետներով լցված. ամեն շաբաթ գան-ձանակ են պտտացնում վանքի համար. օտար աղ-քից չեն աւանդ: Ունեն մի վարժարան բաւական մեծ և ունեն նաև մի քանի փոքր վարժարաններ տան մէջ, որոնց պաշտօնականները իգական սեռից են: Ունեն մի քահանայ լուսարար և այլն: Կայ նաև մի եկեղեցի ևս, որ քահանայ չունի. իրանց մէջ քիչ զիր իմացող ու զրոյ անձինք քահանա-յութիւն են անում. սրանք միջաներից տարբերու-թիւն ունեն: Բացի դրանից, նաև իրանց տան մէջ երկու եկեղեցիներ ունեն, որոնց պաշտօնականները,

23—24 (2.)